

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **A. K.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. J. G., advokátom v H., proti odporcovi **M. K.**, bývajúcemu v B., zastúpenému Mgr. A. R., advokátom v B. **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 17 C 230/2006, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2007 sp.zn. 4 Co 10/07, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava II uznesením zo 4. decembra 2006 č.k. 17 C 230/2006-49 predbežným opatrením prikázal odporcovi nevstupovať do bytu č. X. na T. poschodí obytného domu na ul. P. o výmere X. m², súpisné číslo X., zapísaný na LV č. X., parc.č. X. až X. k.ú. R., zapísaný na Správe katastra B. R., až do právoplatného rozhodnutia súdu o úplnom vylúčení odporcu z užívania predmetného bytu a uložil navrhovateľke, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia podala na súde návrh vo veci samej a to o vylúčení odporcu z užívania bytu.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. mája 2007 sp.zn. 4 Co 10/07 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podala dovolanie navrhovateľka, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému (dovolaťka zrejme mienila odvolací súd – pozn. dovolacieho súdu) súdu na

d'alsie konanie a nove rozhodnutie. Namietala, ze rozhodnutie odvolacieho sudu spočiva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.), keď odvolací súd vychádzal z toho, že bývalá manželka nie je blízkou osobou (§ 116 Občianskeho zákonníka) lebo v čase rozhodovania odvolacím súdom ňou skutočne nebola, súd ale mal listinné dôkazy – odporcovou vlastnou rukou písané hanlivé oslovenia a ponížujúce texty, lekárske potvrdenia a správy ako aj záznamy z obdobia, keď odporca bol manželom navrhovateľky s permanentným agresívnym správaním, pričom bolo a je nepochybné, že v doterajšom konaní pokračuje, resp. bude pokračovať.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu toto navrhol zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vykazuje znaky jedného z tých uznesení, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako uznesenia, na ktoré sa nevzťahuje § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. je nepochybné, že prípustnosť dovolania navrhovateľky z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Vady konania uvedené v tomto zákonom ustanovení však dovolateľkou namietané neboli a ani dovolacím súdom neboli zistené.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v týchto ustanoveniach upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie navrhovateľky je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

Dovolací súd o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2008

**JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia :